

KAVAKLARI KESMİŞLER

SERKAN DEMİRALP

Anadolu'da bir köy. Arkasını Aygar dağlarına yaslamış ön tarafı ise ova. İlçe yolundan sağa sapınca üç km kadar dar toprak yoldan kıvrılarak ulaşıyor. Yolum iki tarafı tarla dolu. Buğday, nohut, mercimek yoğun bu bölgede. Yaklaştıkça daha sulak yere ulaşıyor ve üzüm bağları solda kalıyor. Bağları geçince mezarlık ve çeşmeye varılıyor. Hayatın en gerekli ögesi olan su ve bitişini gösteren mezarlık insanın yüzüne iki gerçeği beraberce çarpıyor.

İlerde solda bir toz bulutu var. Harman yerinde çocuklar top oynuyor. Çoraplarını pantolonlarının paçalarına çekmişler. Lastik ayakkabıları bazen ayaklarından çıkıyor. Ya büyüklerinden kalmış ya da seneye de giysinler

diye büyük almış babaları. Şehirlerde bile göz ardı edilen planlama burada hayat şartlarından dolayı daha doğru uygulanmış. Düzlük ve ovaların verimli toprakları tarıma ayrılırken dağ yamaçlarının sert ve sağlam zeminine kerpiç evler yapılmış.

Yolun yanlarında sağlam sollu uzanan evler artık daha boş. Gençler büyük şehre çalışmaya gitmişler. Açık olan ilkokulda öğrenci sayısı az. Tüm sınıflar aynı ortamda ders görüyor artık. Onlar da tatile erken girmişler. Oyun oynamak gibi şansları pek yok. Ailelerine tüm tarla, bahçe ve hayvancılık işlerinde yardım ediyorlar.

Köyün içinden geçip dağa doğru tırmanan yol şehirli çocuğun büyük dedesinden kalan su

değirmenine gidiyor. Yol yürüyerek kırk beş dakika sürüyor. Eşeğe kuzenleri ile dönüşümlü biniyorlar. Cumhuriyetin ilk yıllarından beri çalışmış olan değirmen artık boş. Büyük dededen sonra dede çalıştırmış. Erken yaşta göçünce dünyadan bir süre amcaları buğday öğütmeye devam etmiş. Sonra onlar da büyük şehre göçmüşler. Köyün tek değirmeni zamanında durmadan çalışırken artık âtil durumda kalmış. Elektrik gelmiş ilçeye. Traktör de daha fazla. Elektrikli değirmende öğütmeye köylü artık ilçeye gidiyor.

Çocuklar nenelerine boş değirmene biraz göz kulak olmak hem de yanındaki bahçeyi sulamak için gideceklerini söylüyorlar. Ancak amaçları biraz hoşça vakit geçirmek. Piknik yapmak, değirmenin sırtını verdiği derenin küçük şelalesinde biraz serinlemek. Belki aşağısında birkaç balık tutup ateşte ızgara yapabilmek. Eğer tutamazlarsa nenelerinin yaptığı çökelekli dürüme talim edecekler. Yufka ekmeğine bahçeden biraz da yeşil soğan ve maydanoz biçip ekleyecek yanlarında getirdikleri camız yoğurduna kaynak suyu ekleyip güzel bir ayran yapacaklar. Üstüne de yabani erik ağacına ve alıç çalılarına dalacaklar. Bir avuç çay da getirdiler, közde bir de keyif çayı çok iyi gidecek.

Bu hayallerle derenin üstündeki küçük köprüyü geçip değirmene varıyorlar. Değirmenin

sağındaki düz bölgede bir anormallik görüyorlar. Orası kavaklık. Vaktiyle dedeleri dikmiş. Kavaklar büyüdüklerinde kesip satacak oğluna düğün yapacakmış ömrü yetmemiş. Sık ve düzgün dikilmiş kavaklar yerinde yok. Rüzgârda hışırdayan yaprakları ve ince dalları yerlerde. Para edecek kalın gövdelerin yerindeyse yeller esiyor. Düzenli bakılmadığını fark edenler hepsini kesmiş götürmüşler.

Çocukların moralleri bir anda bozuluyor. Nenelerine kötü bir haber verecekler dönüştü. Neyse ki yanlarında bu olayı delillendirebilecek bir cihaz var; fotoğraf makinesi. İlçeden çıkmadan otuz altı pozluk bir Kodak film taktırmışlar. Amaçları hatıraları ölümsüzleştirmekken şimdi birkaç poz kavaklara gidecek. Kavaklardan kalan dalları arkalarına alıyorlar. Sırayla üzgün bir yüz ifadesiyle yerdeki dalları göstererek poz veriyorlar. İlçeye gidince fotoğrafçıya makineyi verip filmi çıkarttıracaklar. İnşallah çektikleri hiçbir poz yanmaz.

